

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Αἱ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ γινόμεναι ἀνασκαφαὶ πρὸς τοῖς ἀρχιτεκτονικοῖς καὶ πλαστικοῖς εὐρήμασιν, ἔφερον εἰς φῶς καὶ πολλὰς ἐπιγραφάς, ἃς δημοσιεύω ἐνταῦθα κατ' αὐξόντα ἀριθμόν, τηρῶν τὴν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ μου τάξιν.

1.

Τετραγωνικὴ μαρμαρινὴ στήλη στενωμένη πρὸς τὰ ἄνω, ἔχουσα ὡς βᾶσιν καὶ ἐπίκρανον οἰοεὶ βᾶσιν ἰωνικῆς παραστάδος, καὶ χρησιμεύουσα ὡς ὑπόθεμα ἀναθήματος ἐν ἧ ἡ ἐξῆς ἐν δακτυλικῷ ἐξαμέτρῳ γεγραμμένη ἐπιγραφή·

Z] Η Ν Ι Κ Α Ι Η Ε Λ Ι Ω
 Κ] Α Ι Π Α Σ Ι Ν Α Ε Ι Γ Ε
 Ν Ε Ε Σ Σ Ι Ν
 Ο] Λ Β Ο Δ Ο Τ Α Ι Σ Κ Α Ι
 Ε] Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ι Ο Ι Σ Κ Α Ι
 Λ Υ Σ Ι Π Ο Ν Ο Ι Σ Ι Ν
 Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Σ Ε Ι Σ Ο
 Σ Ι Η Θ Ε Ο Π Ε Ι Θ Ε Ι Γ Α Ι Ω Ν
 Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ Δ Η Ο Υ Σ
 Π Ρ Ο Π Ο Λ Ο Σ Π Α Ι Η
 Ο Ν Ο Σ Ι Ρ Ε Υ Σ
 Ρ Ο Δ' Ε Τ Ε Ι Ι Ε Ρ Α Π Ο
 Λ Η Σ Α Σ

Ζηνὶ καὶ Ἑλίῳ καὶ πᾶσιν ἀειγενέεσσιν ὀλοδοῦται καὶ ἐλευθερίῳ καὶ λυσιπνοίῳ ἱεροφάντης εἰς, ὅσῃ θεοπειθεὶ γαίῳν, Διογένης Δηοῦς πρόπολος παιήονος ἱερεὺς ΡΟΔ' ἔτει ἱεραπολήσας.

Ἡ δυσκολία τῆς ἐρμηνείας τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔγκειται ἐν τῷ ΕΙC, ὅπερ εἶναι ἀριθμητικὸν καὶ κείμενον ἐνταῦθα μετὰ τοῦ ἱεροφάντης δηλοῖ εἰς μόνος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς πολλούς.

Τὸ ΟCΙΗ εἶνε δοτικὴ, καίπερ ἐλλείποντος τοῦ προσγεγραμμένου ι, καὶ ἐλλείπει καὶ ἐν τῷ ΗΕΛΙΩ καὶ ἐν πολλαῖς τῶν τελευταίων τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ χρόνων ἐπιγραφαῖς. Ἡ ἔκφρασις δὲ ὁσίη θεοπειθεὶ γαίῳν εἶνε προφανῶς ἀπομίμησις τοῦ δημηρικοῦ: κύδει γαίῳν.

Κατὰ ταῦτα ἄρα ὁ προκείμενος λίθος ἦτο ὑπόθεμα ἀναθήματος, ὅπερ ἀφιέρωσεν εἰς ἅπαντας τοὺς θεοὺς ὁ μέγας φρονῶν ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ θεῖον ὁσιότητι αὐτοῦ (ὁ θεοσεβέστατος, οὕτως εἰπεῖν) Διογένης, ὁ ἱεροφάντης καὶ συγχρόνως πρόπολος τῆς Δήμητρος καὶ ἱερεὺς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Οὕτως ἡ ἐπιγραφή αὕτη διδάσκει ἡμᾶς σπουδαῖα περὶ τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅτι δηλ. ἐνταῦθα ὑπῆρχεν εἰς μόνος ἱεροφάντης, ἦτοι ἀνώτατος ἱερεὺς, ὅστις ἦτο συγχρόνως πρόπολος τῆς Δήμητρος καὶ ἱερεὺς τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ δὲ προσώπῳ συνένωσις τῶν δύο τούτων ἱερατικῶν ἀξιωματῶν ὑποδηλοῖ, ὅτι ὑπῆρχε σχέσις τις μεταξὺ τῆς λατρείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Δήμητρος, ὅπερ ἀναπολεῖ ἡμᾶς τὴν παράδοσιν, καθ' ἣν ὁ Ἀσκληπιὸς ἐμυθήθη τὰ Ἐλευσίνα μυστήρια καὶ ἀνάγλυφον εὐρεθὲν ἐν τῷ Ἀθήνησιν Ἀσκληπιείῳ, ἐν ᾧ εἰκονίζεται Ἀσκληπιός, Δημήτηρ καὶ Κόρη.

Ἐχαράχθη δ' ἡ ὑπ' ἐξέτασιν ἐπιγραφή περὶ τὰ μέσα τῆς Β'. μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐν

αὐτῇ μνημονευομένου ἔτους φαίνεται, ὅπερ λογιστέον ἀπὸ τῆς ἐν Ἀκτίῳ μάχης.

Ἐπὶ τῆς παρακειμένης ἐπιφανείας εἶνε κεχαραγμένοι τρεῖς κύκλοι μετὰ γραμμῶν καὶ κοσμημάτων ἐντὸς αὐτῶν.

Ὑψ. 0,70, πλάτ. 0,27, πάχ. 0,23. — Μ. γραμμ. 0,014.

2.

Λίθος περιφεροῦς βάρου, ἐν ῶ·

ΔΙΩΝΔΑΜΟΦΙΛΟΥΑΡΓΕΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

Δίων Δαμοφίλου Ἀργεῖος ἐποίησε.

Τὸν τεχνίτην τοῦτον πρώτην φορὰν γνωρίζομεν.

Ὑψ. 0,73, πλ. 0,74, πχ. 0,51. — Μῆκ. γραμμ. 0,020.

3.

Λιθίνη κλίνη, οὐχὶ ὑπόθεμα ἀναθήματος, ἀλλ' αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀνάθημα ἐν ῆ·

ΑΡΚΕΞΙΛΑΟΞ
ΛΥΞΑΝΔΡΟΞ
ΑΝΕΘΕΤΑΝ

Τὰ γράμματα εἶνε καταφανῶς ἑλληνικῶν χρόνων.

Ἐπὶ τῆς ἄνω δ' ἐπιφανείας εἶνε κεχαραγμένα ὑπὸ μεταγενεστέρως χειρός, παιδιᾶς χάριν, γράμματα ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς.

Μῆκος 1,15, ὑψ. 0,50, παχ. 0,60. — Μῆκος τῶν γραμμῶν 0,022.

4-5.

Τετραγωνικὸν βᾶθρον ἐκ τιτανολίθου (ὑψ. 0,50, πλ. 0,48, πχ. 0,80), ἐν ῶ·

ΑΠΟΛΙΣΤΩΝΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ
ΔΙΟΜΗΔΗΝΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΝΠΟΙΗΤΑΝ
ΚΩΜΩΔΙΩΝΑΝΕΘΗΚ.

Ἡ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων
Διομήδην Ἀθηνόδωρου
Ἀθηναῖον ποιητᾶν
κωμωδιῶν ἀνέθηκ[ε].

Ὁ Διομήδης οὗτος, ὅστις ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμῶν καταφαίνεται, εἶνε ἄγνωστος.

Τοῦ αὐτοῦ δὲ λίθου ἐγένετο καὶ δευτέραν φορὰν χρῆσις, καὶ οὕτως ἐν τῇ παρακειμένῃ ἐπιφανείᾳ, καὶ τῇ ἀνεστραμμένῃ, ἀναγινώσκονται·

ΑΡΤΕΜΙ.ΟΣΠΑΜΦΥΛΑ.
ΑΣΕΥΚΡΑΤΗΣΕΥΚΡΑΤΕ
ΟΣΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ

Ἀρτέμι[δ]ος Παμφυλα[ε]-
ας Εὐκράτης Εὐκράτε-
ος πυροφορήσας.

Ὁ τύπος πυροφορήσας πρώτην φορὰν ἀπαντᾷ· κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ πυροφόρος καὶ ἐκ τούτου συντάσσεται μετὰ γενικῆς.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην εἶνε ἐγγεγλυμμένος κύκλος καὶ ἐντὸς αὐτοῦ φύλλον κισσοῦ.

6.

Λιθίνη στήλη μετὰ βάσεως (ὑψ. 0,80, πλ. 0,72, πχ. 0,40), ἐν ῆ·

.....
.....
ΕΤΟΥΣ...	ΕΤΟΥΣΔΕ...
ΕΠΑΦΡΑΣ	ΕΠΑΦΡΑΣ.ΜΑΡ
ΜΑΡΚΟΥ	ΚΟΥΠΥΡΟΦΟ
ΠΥΡΟΦΟΡΗΣΑΣ	ΡΗΣΑΣ.ΑΣΚΛ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	ΠΙΟΥ

Παρά πόδας κύκλος μετὰ δύο γραμμῶν.

7.

Τετραγωνικὸν βᾶθρον ἐκ τιτανολίθου (ὑψ. 0,40, πλ. 0,60, πχ. 0,48) ἐν ῶ·

Δ...ΚΛΗΣΔΑΜΟ...
ΕΥ...ΟΝΑΡΧΕΛΑ...
Τ...
ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ

καὶ μικροτέροις γράμμασιν·

ΕΥΝΟΥΣΕΥΝΟΜΟΥΕΠΟΙΗΣΕ

Δ[αμο]κλῆς Δαμο[κλέους]
 Εὐ[νομ]ον Ἀρχελά[ου]
 τ[όν] . . .
 Ἀσκληπιῶ.
 Εὐνους Εὐνόμου ἐποίησε.

Ὁ τεχνίτης Εὐνους πρώτην φοράν γίνεται ἡμῖν γνωστός. Μῆκ. γραμ. 0, 0,20.

8.

Ἐφθαρμένον βᾶθρον ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται·

. . . Ω Ν Σ Ω
 Ν Α Υ Λ Ο Σ
 Π] Υ Ρ Ο Φ Ο
 Ρ Η] Σ Α Σ

καὶ ἐπὶ τῆς παρακειμένης ἐπιφανείας·

Θ Υ Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ Π . . .
 Ε Π Ο Ι Η Σ Ε

Ὑψ. 0, 0,68, πλ. 0,44, πχ. 0,48. Μῆκ. γραμ. 0,025.

9.

Μαρμαρίνη πλάξ ἐπιστεφούσα βᾶθρον, ἐν ᾗ·

Α Π Ο Λ Ι Σ Α Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν
 Ν Ι Κ Α Τ Α Ν Σ Ω Δ Α Μ Ο Υ
 Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ο Ν Α Ρ Ι Σ Τ Α
 Π Ο Λ Ε Ι Τ Ε Υ Ο Μ Ε Ν Ο Ν

Ἄ πόλις ἅ τῶν Ἐπιδαυρίων
 Νικάταν Σωδάμου
 Ἐπιδαύριον ἄριστα
 πολειτευόμενον.

Ὑψ. 0,27, πλ. 1,60, πχ. 0,80.—Μῆκος γραμ. 0,022.

10.

Πλάξ περιφερούς βᾶθρου, ἐν ᾗ·

Α Π Ο Λ Ι Σ Τ Ω Ν Ε Π Ι Δ Α Υ Ρ Ι Ω Ν Γ Ν Α Ι Ο Ν
 Κ Ο Ρ Ν Η Λ Ι Ο Ν Σ Ω Σ Α Μ Ο Υ Υ Ι Ο Ν Ν Ι Κ Α
 Τ Α Ν Ι Ε Ρ Ε Α Τ Ο Υ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ Κ Α Ι Σ Α
 Ρ Ο Σ Δ Ι Σ Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α Π Ρ [Ω
 Τ Ο Ν Τ Α Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ε Ι Α Κ Α Ι Α Σ Κ Λ Α
 Π Ι Ε Ι Α Κ Τ Ι Σ Α Ν Τ Α Τ Ε Κ Α Ι Σ Α
 [Ρ] Ε Ι Ω Ν Π Α Ν Α Γ Υ Ρ Ι Ν Κ Α Ι Α Γ Ω Ν Α Σ
 Κ Α Ι Π Ρ Ω Τ Ο Ν Α Γ Ω Ν Ο Θ Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α
 Α Ρ Ε Τ Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ
 Τ Α Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Α Ν

Ἄ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων Γναῖον
 Κορνήλιον Σωσάμου υἱὸν Νικά-
 ταν ἱερέα τοῦ σεβαστοῦ Καίσα-
 ρος δις ἀγωνοθετήσαντα πρῶ-
 τον τὰ Ἀπολλωνιεῖα καὶ Ἀσκλη-
 πιεῖα κτίσαντά τε Καίσα-
 ρείων πανάγυριν καὶ ἀγῶνας
 καὶ πρῶτον ἀγωνοθετήσαντα,
 ἀρετᾶς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας
 τὰς εἰς αὐτάν.

Ὑψ. 0,75, πλ. 0,63, πχ. 0,42.—Μῆκ. γραμ. 0,018.

11.

Τεμάχιον πλακὸς ἐπιστεφούσης βᾶθρον, ἐν ᾧ·

Φ Ρ Ο Υ Ρ Ι Α Ν Τ Ρ Α Ν Κ Υ . . .
 Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο . . .
 Ο Υ Γ Ο Ρ Δ Ι Α Ν Ο Υ Σ Ε Β . Ε Κ Τ Α . . .
 Ο Υ Χ Ρ Η Μ Α Τ Ω Ν

Φρουρίαν Τρανκυ[λίαν]
 γυναῖκα αὐτοκράτορος Μάρκ-
 κου Γορδιανοῦ σεβ. ἐκτά . . . -
 ου χρημάτων.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἡ ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἰδιώ-
 ματι τῶν μεταγενεστέρων χρόνων μεταγλώττισις
 τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ὀνόματος Furia εἰς Φρουρίαν.

Ἡ Φρουρία δ' αὕτη εἶνε ἡ σύζυγος τοῦ τρίτου

Γορδιανού, ὅστις ἐγένετο αὐτοκράτωρ ἐν ἔτει 239
μ. Χ.

12.

Λίθινον τετραγωνικὸν βάθρον, ἐν Φ .

Δ]ΙΙΦΙΛΙΩ
ΠΥΡΟΙΟΣ
ΚΑΤΟΝΑΡ

Διὶ φιλίῳ
Πυροῖος
κατ' ὄναρ.

Ὡς πρὸς τὴν γραφὴν τοῦ Πυροῖος οὐδεμία δύ-
ναται νὰ ἐπάρξῃ ἀμφιβολία, τῆς ἐπιγραφῆς λίαν
εὐαναγνώστου οὔσης· εἶνε ἄρα γε κύριον ὄνομα;

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν εἶνε κεχαραγμένα Ν Θ καὶ
κύκλος.

ῥΥψ. 0,82, πλ. 0,58, πχ. 0,38. — Μῆκ. γραμ.
0,060.

13.

Ἐτερον βάθρον, ἐν Φ .

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΑΣΚΛΑΠΙΩ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ

Παρὰ πόδας δύο κύκλοι μετὰ στιγμῶν.

ῥΥψ. 0,68, πλ. 0,50, πχ. 0,30. — Μῆκ. γραμ.
0,030.

14.

Τετραγωνικὸν ἐκ τιτανολίθου βάθρον, ἐν Φ .

ΛΑΦΑΝΤΑΕΥΑΝΘΕΟΣ
ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΤΟΝΑΥΤΑΣ
ΑΝΔΡΑΚΛΕΑΙΧΜΙΔΑΝΚΛΕΑΝ
ΔΡΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΚΑΙΑΣΚΛΑΠΙΩ

Λαφάντα Εὐάνθεος
Ἐπιδαυρία τὸν αὐτῶς
ἄνδρα Κλεαίχμιδαν Κλεάν-
δρου Ἐπιδαύριον Ἀπόλλωνι
καὶ Ἀσκλαπιῷ.

ῥΥψ. 0,70, πλ. 0,66, πχ. 1,02. — Μῆκ. γραμ.
0,030.

15.

Ἐτερον τοιοῦτον, ἐν Φ .

ΛΑΦΑΝΤΑΤΗΛΕΜΑΧΟΥΕΠΙΔΑΥΡΙΑ
ΔΑΜΟΚΛΗΔΑΜΟΚΛΕΟΣΕΠΙΔΑΥΡΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣΚΛΑΠΙΩ

Λαφάντα Τηλεμάχου Ἐπιδαυρία
Δαμοκλῆ Δαμοκλέος Ἐπιδαύριον
Ἀπόλλωνι Ἀσκλαπιῷ,

ῥΥψ. 0,72, πλ. 0,68, πχ. 0,78. — Μῆκ. γραμ.
0,015.

16.

Τεμάχιον μαρμαρίνης πλακὸς ἐπιστεφούσης βάρ-
θρον, ἐν Φ .

...ΛΙΣΤΩΝΕ
ΟΠΛΙΛΙΑΝΣΕΚΟΥΝΔΑ.
ΓΝΑΙΟΥΘΥΓΑΤΕΡΑΡΕΤΑ.
ΕΝΕΚΕΝ

Ἄ πό]λις τῶν Ἐ[πιδαυρίων
Π]οπλιλίαν Σεκουῖνδα[ν
Γναίου θυγατέρα ἀρετᾶ[ς
ἐνεκεν.

ῥΥψ. 0,30, πλ. 0,80, πχ. 0,50.

(ἀκολουθεῖ).

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.